

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 528/2014

af 12. marts 2014

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende andre risici end deltarisiko ved optioner i den standardiserede markedsrisikometode

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 329, stk. 3, tredje afsnit, artikel 352, stk. 6, tredje afsnit, og artikel 358, stk. 4, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I lyset af beføjelsen i forordning (EU) nr. 575/2013 til at udvikle en række metoder til i institutters kapitalgrundlagskrav at afspejle andre risici end deltarisikoen »på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner og warrants«, er det hensigtsmæssigt at definere metoder med forskellige niveauer af kompleksitet og risikofølsomhed, som kan være egnet til forskellige typer af institutter. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte de følgende tre metoder ordnet efter stigende kompleksitet til måling af andre risici end deltarisiko ved optioner og warrants: i) den forenkede metode; ii) delta-plus-metoden; iii) scenarie-metoden. Denne ramme baseret på tre metoder gennemfører i det store og hele de retningslinjer vedrørende andre risici end deltarisiko, som er udstukket af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS), med de nødvendige justeringer under hensyntagen til forordning (EU) nr. 575/2013. Dette har ydermere den fordel at sikre overensstemmelsen mellem EU's regler og internationalt aftalte minimumstandarder.
- (2) Da det er nødvendigt at give institutter, som anvender delta-plus-metoden, mulighed for at behandle ikke-kontinuerede optioner på en mere risikofølsom måde, bør institutterne på bestemte betingelser kunne kombinere de fastsatte metoder til måling af risikoen ved optioner og warrants, ikke kun koncerninternt, men også inden for individuelle juridiske enheder. For ikke desto mindre at undgå muligheden for selektiv anvendelse af metoderne i institutterne med henblik på at minimere kapitalgrundlagskravene bør kombinationen af metoder på et individuelt grundlag kun tillades på betingelse af, at institutterne forud for anvendelsen præciserer anvendelsesområdet for hver metode, således at der sikres en ensartet anvendelse over tid.
- (3) Andre risici end deltarisikoen ved optioner og warrants kan omfatte — men er ikke begrænset til — risikoen for ændringer i instrumentets gamma, benævnt »gammarisiko« eller »konveksitetsrisiko«, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i denne forordning, risikoen for ændringer i dets vega, benævnt »vegarisiko« eller »volatilitetsrisiko«, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), i denne forordning, risikoen for ændringer i rentesatser, benævnt »renterisiko« eller »rhorisiko«, ikke-lineariteter, som ikke kan fanges af gammarisikoen, samt risikoen for implicit samvariation, når optioner eller warrants er knyttet til en kurve af instrumenter. Af disse risici er kun gamma- og vegarisici af en væsentlighed, som retfærdiggør krav til kapitalgrundlaget, selv for mere komplekse institutter, og kun disse typer af risici bør derfor medtages i beregningen af kapitalgrundlagskravene. Forordning (EU) nr. 575/2013 pålægger institutterne at indhente forudgående tilladelse fra deres kompetente myndigheder til at benytte en intern model til beregning af delta. Anvendelsen af metoderne til måling af andre risici end deltarisiko skal imidlertid overvåges og vurderes inden for rammerne af institutternes tilsyns- og evalueringsproces, jf. bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾. Scenarie-metodens større kompleksitet nødvendiggør desuden en tættere overvågning foretaget af de kompetente myndigheder, og institutternes anvendelse heraf bør derfor være underkastet præcise betingelser, såvel forud for dens første anvendelse som løbende.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (4) Da artikel 330 i forordning (EU) nr. 575/2013 vedrørende behandlingen af »fixed-to-floating«-renteswaps kun finder anvendelse på renterisiko, bør den ikke tages i betragtning i forbindelse med visse finansielle instrumenter såsom swaptioner (optioner på swaps).
- (5) Bestemmelserne i denne forordning er nært forbundne, eftersom de alle behandler måling af andre risici end deltarisiko ved optioner og warrants i relation til forskellige underliggende instrumenter. For at sikre sammenhængen mellem disse bestemmelser, som bør træde i kraft samtidigt, og for at personer, som er omfattet af disse forpligtelser, lettere kan få et samlet overblik over og en samlet adgang til dem, er det ønskeligt at samle alle reguleringsmæssige tekniske standarder, som forordning (EU) nr. 575/2013 fastsætter i relation til dette emne, i en enkelt forordning.
- (6) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (7) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold artikel 37 i forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Fastlæggelse af kapitalgrundlagskravene i relation til andre risici end deltarisiko ved optioner og warrants

1. Institutterne skal beregne deres kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici ved optioner og warrants i form af andre risici end deltarisiko som fastsat i artikel 329, stk. 3, artikel 352, stk. 6, og artikel 358, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 efter en af følgende metoder:
 - a) den forenkledede metode, jf. artikel 2 og 3 i denne forordning
 - b) delta-plus-metoden, jf. artikel 4, 5 og 6 i denne forordning
 - c) scenarie-metoden, jf. artikel 7, 8 og 9 i denne forordning.
2. Ved beregning af kapitalgrundlagskravene på et konsolideret grundlag kan institutterne kombinere anvendelsen af forskellige metoder. På et individuelt grundlag må institutterne kun kombinere scenarie-metoden og delta-plus-metoden på de betingelser, som fastsættes i artikel 4-9.
3. Med henblik på beregningen nævnt i stk. 1 skal institutterne følge nedenstående trin:
 - a) Nedbryde kurvene af optioner eller warrants i deres grundlæggende bestanddele.
 - b) Nedbryde caps og floors eller andre optioner knyttet til forskellige perioderenter i en kæde af uafhængige optioner knyttet til forskellige tidsperioder (»caplets« og »floorlets«).
 - c) Optioner eller warrants knyttet til »fixed-to-floating«-renteswaps skal behandles som optioner eller warrants knyttet til swappens fastrentedel.
 - d) Optioner eller warrants knyttet til mere end et af de i artikel 5, stk. 3, beskrevne underliggende instrumenter skal behandles som en kurv af optioner eller warrants, hvor hver option har et særskilt underliggende instrument.

Artikel 2

Betingelser for anvendelse af den forenkledede metode

Institutter, som kun køber optioner og warrants, kan benytte den forenkledede metode.

Artikel 3

Fastlæggelse af kapitalgrundlagskravene efter den forenkledede metode

1. Institutter, som anvender den forenkledede metode, beregner kapitalgrundlagskravene i relation til andre risici end deltarisiko ved call- og put-optioner eller warrants som det højeste beløb mellem nul og differencen mellem følgende værdier:
 - a) bruttobeløbet som beskrevet i stk. 2-5

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- b) det risikovægtede deltaækvivalente beløb, som beregnes som markedsværdien af det underliggende instrument multipliceret med delta og derefter multipliceret med en af de følgende relevante vægte:
- for specifik og generel egenkapital- eller renterisiko, jf. tredje del, afsnit IV, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - for råvarerisiko, jf. tredje del, afsnit IV, kapitel 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 samt
 - for valutarisiko, jf. tredje del, afsnit IV, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.
2. For optioner eller warrants, som falder ind under en af de følgende to kategorier, fastlægges bruttobeløbet omtalt i stk. 1 efter stk. 3-4:
- hvis køberen har en ubetinget ret til at købe det underliggende aktiv til en på forhånd fastsat pris ved udløb eller på et hvert tidspunkt før denne dato, og hvor sælgeren er forpligtet til at efterkomme købers anmodning (»simple call-optioner eller warrants«)
 - hvis køberen har en ubetinget ret til at sælge det underliggende aktiv på samme måde som beskrevet under litra a) (»simple put-optioner eller warrants«).
3. Bruttobeløbet omhandlet i stk. 1 beregnes som det højeste beløb mellem nul og markedsværdien af det underliggende værdipapir multipliceret med summen af kapitalgrundlagskravene i relation til specifik og generel markedsrisiko for det underliggende værdipapir fratrukket den eventuelle fortjeneste ved udnyttelse her og nu af optionen (»in the money«), såfremt en af følgende betingelser er opfyldt:
- optionen eller warranten indebærer en ret til at sælge det underliggende aktiv (»lang put«) og kombineres med beholdninger af det underliggende aktiv (»lang position i det underliggende instrument«)
 - optionen eller warranten indebærer en ret til at købe det underliggende aktiv (»lang call«) og kombineres med et løfte om salg i det underliggende instrument (»kort position i det underliggende aktiv«).
4. Såfremt optionen eller warranten indebærer en ret til at købe det underliggende aktiv (»lang call«) eller en ret til at sælge det underliggende aktiv (»lang put«), udgør det i stk. 1 omhandlede bruttobeløb det mindste af de følgende to beløb:
- markedsværdien af det underliggende værdipapir multipliceret med summen af kapitalgrundlagskravene i relation til specifik og generel markedsrisiko for det underliggende aktiv
 - værdien af positionen fastlagt ved markedsværdimetoden eller modelværdimetoden, jf. artikel 104, stk. 2, litra b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013 (»markedsværdi af option eller warrant«).
5. For alle typer af optioner eller warrants, som ikke har de i stk. 2 beskrevne egenskaber, udgør bruttobeløbet, jf. stk. 1, markedsværdien af optionen eller warranten.

Artikel 4

Oversigt over fastlæggelsen af kapitalgrundlagskravene efter delta-plus-metoden

1. Såfremt institutterne vælger at anvende delta-plus-metoden i forbindelse med optioner og warrants, hvis gamma er en kontinuert funktion af prisen på det underliggende instrument, og hvis vega er en kontinuert funktion af den implicite volatilitet (»kontinuerte optioner og warrants«), skal kapitalgrundlagskravene i relation til andre risici end deltarisiko ved optioner og warrants beregnes som summen af følgende krav:
- kapitalgrundlagskravene i relation til den partielle afledede af delta med hensyn til prisen på det underliggende instrument, som for optioner eller warrants baseret på obligationer er den partielle afledede af delta med hensyn til »yield to maturity« af den underliggende obligation og for swaptioner er den partielle afledede af delta med hensyn til swapraten
 - kapitalgrundlagskravene i relation til den første ordens partielle afledede af værdien af en option eller en warrant med hensyn til den implicite volatilitet.
2. Den implicite volatilitet bestemmes som den værdi af volatiliteten i formlen til prisfastsættelse af optioner eller warrants, for hvilken — givet en bestemt prisfastsættelsesmodel og givet niveauet af alle øvrige observerbare prisparametre — den teoretiske pris på optionen eller warranten er lig med markedsværdien, idet »markedsværdi« skal forstås som beskrevet i artikel 3, stk. 4.

3. Kapitalgrundlagskravene i relation til andre risici end deltarisiko ved ikke-kontinuerte optioner eller warrants fastlægges som følger:
- a) såfremt en option eller en warrant er købt, som det højeste beløb mellem nul og forskellen mellem følgende værdier:
 - i) markedsværdien af optionen eller warranten forstået som beskrevet i artikel 3, stk. 4
 - ii) det risikovægtede deltaækvivalente beløb forstået som beskrevet i artikel 3, stk. 1, litra b)
 - b) såfremt en option eller en warrant er solgt, som det højeste beløb mellem nul og forskellen mellem følgende værdier:
 - i) den relevante markedsværdi af det underliggende aktiv, som bestemmes ved enten den størst mulige betaling ved udløb, hvis denne betaling er fastsat i aftalen, eller markedsværdien af det underliggende aktiv eller den faktiske nominelle værdi, hvis ingen størst mulig betaling ved udløb er fastsat i aftalen
 - ii) det risikovægtede deltaækvivalente beløb forstået som beskrevet i artikel 3, stk. 1, litra b).
4. Den værdi af gamma og vega, som anvendes ved beregningen af kapitalgrundlagskravene, skal beregnes ved benyttelse af en hensigtsmæssig prisfastsættelsesmodel, jf. artikel 329, stk. 1, artikel 352, stk. 1, og artikel 358, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013. Hvis enten gamma eller vega ikke kan beregnes i overensstemmelse med dette stykke, skal kapitalgrundlagskravene i relation til andre risici end deltarisiko beregnes efter stk. 3.

Artikel 5

Fastlæggelse af kapitalgrundlagskravene i relation til gammarisiko efter delta-plus-metoden

1. Med henblik på artikel 4, stk. 1, litra a), skal kapitalgrundlagskravene i relation til gammarisiko beregnes ved hjælp af en procedure bestående af nedennævnte følge af trin:
 - a) For hver enkelte option eller warrant beregnes en gammaeffekt.
 - b) Gammaeffekten for de enkelte optioner eller warrants, som er knyttet til den samme specifikke underliggende type, lægges sammen.
 - c) Den absolutte værdi af summen af alle negative værdier fra trin b) udgør kapitalgrundlagskravene i relation til gammarisiko. Der ses bort fra positive værdier fra trin b).
2. Med henblik på det i stk. 1, litra a), beskrevne trin beregnes gammaeffekter i overensstemmelse med formlen beskrevet i bilag I.
3. Med henblik på det i stk. 1, litra b), beskrevne trin, skal ved en »specifik underliggende type« forstås:
 - a) for renter i samme valuta: hvert løbetidsbånd som fastsat i tabel 2 i artikel 339 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - b) for aktier og aktieindeks: hvert marked som defineret i det regelsæt, som skal udarbejdes i henhold til artikel 341, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - c) for fremmed valuta og guld: hvert valutapar og guld
 - d) for råvarer: råvarer, der betragtes som identiske som defineret i artikel 357, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 6

Fastlæggelse af kapitalgrundlagskravene i relation til vegarisiko efter delta-plus-metoden

- Med henblik på artikel 4, stk. 1, litra b), skal kapitalgrundlagskravene i relation til vegarisiko beregnes ved hjælp af en procedure bestående af nedennævnte følge af trin:
- a) For hver enkelte option fastlægges værdien af vega.
 - b) For hver enkelte option beregnes en forudsat ændring på plus/minus 25 % i den implicite volatilitet, idet »implicit volatilitet« skal forstås som beskrevet i artikel 4, stk. 2.

- c) For hver enkelte option multipliceres vegaværdien fra trin a) med den antagne ændring i den implicitte volatilitet fra trin b).
- d) For hver specifikke underliggende type forstået som beskrevet i artikel 5, stk. 3, lægges værdierne fra trin c) sammen.
- e) Summen af de absolutte værdier fra trin d) udgør de samlede kapitalgrundlagskrav i relation til vegarisiko.

Artikel 7

Betingelser for anvendelse af scenarie-metoden

Institutterne kan benytte scenariemetoden, hvis de opfylder alle de følgende krav:

- a) De har etableret en risikokontrolfunktion, som overvåger risikoen ved institutternes optionsportefølje og afrapporter resultaterne til ledelsen.
- b) De har underrettet de kompetente myndigheder om et på forhånd fastlagt udsnit af eksponeringer, som skal dækkes af denne metode på en ensartet måde over tid.
- c) De integrerer resultaterne fra scenarie-metoden i den interne afrapportering til instituttets ledelse.

Med henblik på litra c) skal institutterne fastlægge de nøjagtige positioner, som hører under scenarie-metoden, herunder produkttype eller handelsenhed portefølje, den specifikke metode til forvaltning af risici ved sådanne positioner, IT-applikationen, som finder anvendelse i forbindelse med sådanne positioner samt en begrundelse for at henregne disse positioner til scenarie-metoden set i forhold til de positioner, som er henregnet til andre metoder.

Artikel 8

Definition af scenarie-matricen ifølge scenarie-metoden

1. Institutet fastlægger for hver specifikke underliggende type omhandlet i artikel 5, stk. 3, en scenarie-matrice, som indeholder en række scenarier.
2. Scenarie-matricens første dimension består af ændringer i prisen på den underliggende type over og under dens aktuelle værdi. Denne skala består af følgende:
 - a) for renteoptioner eller warrants: plus/minus den forudsatte renteændring ifølge søjle fem, tabel 2, i artikel 339 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - b) for optioner eller warrants knyttet til aktier eller aktieindeks: plus/minus vægtningen ifølge artikel 343 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - c) for optioner eller warrants knyttet til fremmed valuta og guld: plus/minus vægtningen ifølge artikel 351 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller, hvor det er relevant, vægtningen ifølge artikel 354 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - d) for råvareoptioner (warrants): plus/minus vægtningen ifølge artikel 360, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013.
3. Prisændringerne i den underliggende type skal fastlægges ved hjælp af en inddeling bestående af mindst syv punkter, heri medregnet den aktuelle observation, som inddeler skalaen omhandlet i stk. 2 i lige store intervaller.
4. Scenarie-matricens anden dimension fastlægges ved ændringer i volatiliteten. Skalaen for ændringerne i volatiliteten skal være mellem plus/minus 25 % af den implicitte volatilitet, idet implicit volatilitet skal forstås som beskrevet i artikel 4, stk. 2. Skalaens inddeling skal bestå af mindst tre punkter, heri medregnet en ændring på 0 %, som inddeler skalaen i lige store intervaller.
5. Scenarie-matricen er fastlagt ved alle mulige kombinationer af punkterne omhandlet i stk. 3 og 4. Hver kombination udgør et særskilt scenarie.

*Artikel 9***Fastlæggelse af kapitalgrundlagskravene efter scenarie-metoden**

Efter scenarie-metoden skal kapitalgrundlagskravene i relation til andre risici end deltarisiko ved optioner eller warrants beregnes ved hjælp af en procedure bestående af nedennævnte følge af trin:

- a) For hver enkelt option eller warrant anvendes alle scenarier nævnt i artikel 8 til at simulere et nettotab eller en nettogevinst svarende til hvert scenario. Denne simulation skal udføres ved hjælp af »full revaluation«-metoder og simulere prisændringerne ved brug af prisfastsættelsesmodeller og uden anvendelse af lokale tilnærmelser til disse modeller.
- b) For hver specifik underliggende type omhandlet i artikel 5, stk. 3, sammenlægges værdierne vedrørende de enkelte scenarier, som resulterer af beregningen jf. litra a).
- c) For hver specifik underliggende type omhandlet i artikel 5, stk. 3, beregnes det »relevante scenarie« som det scenarie, for hvilket værdierne fra trin b) resulterer i det største tab eller den laveste gevinst, såfremt der ikke forekommer tab.
- d) For hver specifik underliggende type omhandlet i artikel 5, stk. 3, beregnes kapitalgrundlagskravene i overensstemmelse med formlen beskrevet i bilag II.
- e) De samlede kapitalgrundlagskrav i relation til andre risici end deltarisiko ved optioner eller warrants udgøres af summen af kapitalgrundlagskravene fra beregningen på trin d) for alle specifikke underliggende typer omhandlet i artikel 5, stk. 3.

*Artikel 10***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Formel, som skal anvendes med henblik på artikel 5, stk. 2

Formel, som skal anvendes med henblik på artikel 5, stk. 2

$$\text{Gammaeffekt} = \Delta \times \text{Gamma} \times \text{VU}^2$$

hvor VU:

- a) for optioner eller warrants baseret på renter eller obligationer er lig med den forudsatte renteændring, jf. søjle fem, tabel 2, i artikel 339 i forordning (EU) nr. 575/2013
- b) for optioner eller warrants baseret på aktier og aktieindeks er lig med markedsværdien af den underliggende type multipliceret med den i artikel 343 i forordning (EU) nr. 575/2013 angivne vægtning
- c) for optioner eller warrants baseret på fremmed valuta og guld er lig med markedsværdien af den underliggende type opgjort i indberetningsvalutaen og multipliceret med den i artikel 351 i forordning (EU) nr. 575/2013 angivne vægtning eller — hvis det er relevant — vægtningen angivet i artikel 354
- d) for optioner eller warrants baseret på råvarer er lig med markedsværdien af den underliggende type multipliceret med den i artikel 360, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 angivne vægtning.

BILAG II

Formel, som skal anvendes med henblik på artikel 9, litra d)

Formel, som skal anvendes med henblik på artikel 9, litra d)

$$\text{Kapitalgrundlagskrav} = - \min (0, \text{PC} - \text{DE})$$

hvor

- a) PC (»prisændring«) er summen af prisændringerne på optioner med den samme særskilte underliggende type forstået således som beskrevet i artikel 5, stk. 3, (negativt fortegn for tab og positivt fortegn for gevinster) og svarende til det relevante scenarie fastlagt på trin c) i artikel 8, stk. 2.
- b) DE er »deltaeffekten« beregnet som følger:

$$\text{DE} = \text{ADEV} \times \text{PPCU}$$

hvor

- i) ADEV (»aggregeret deltaækvivalent værdi«) er summen af negative eller positive deltaer multipliceret med markedsværdien af aftalens underliggende type for optioner, som har den samme særskilte underliggende type forstået således som beskrevet i artikel 5, stk. 3
- ii) PPCU (»procentvis ændring i prisen på den underliggende type«) er den procentvise ændring i prisen på den underliggende type forstået således som beskrevet i artikel 5, stk. 3, svarende til det relevante scenarie fastlagt på trin c) i artikel 8, stk. 2.